

ikke i en situation, hvor man kan vente, indtil en drømmeplads bliver ledig.

Enhedslisten har flere gange foreslået, at det skal være den ældre selv, der visiterer sig til en plejehjemsplads. Se, det opfatter jeg som et ægte frit valg. Når en ældre medborger selv ønsker at flytte fra de vante omgivelser til en ældrebolig eller et plejehjem, så er der garanteret en god grund til det, og den ældre er selv den, der bedst er i stand til at bedømme det. Hvad enten ønsket er begrundet i manglende fysisk formåen eller utryghed ved at bo alene, så bør grunden accepteres. Dét er et frit valg. Vi vil gerne være med til at give de ældre den type frie valg. Det frie valg mellem praktisk og personlig bistand i hjemmet eller indflytning i en mere beskyttet bolig er et reelt frit valg.

Jeg synes, at forslagsstillerne skulle besøge nogle af de plejehjem, og de ville hurtigt erkende, at der ikke er meget folkedans på landets plejehjem, så enhver forestilling om ældreboligområdet som et marked, hvor samfundet udstyrer den enkelte ældre med en pose penge, som hun selv kan bruge til at købe en plads for, er rent ud sagt absurd. Det ville være at fralægge sig det fælles ansvar for, at de ældre, der har det største behov for omsorg, får den hjælp, de har brug for.

Så Enhedslisten tror ikke rigtig på det her forslag som andet end en hensigtserklæring uden fundament i realiteternes verden, og det kunne være lidt rart at vide, hvilke skatteudskrivninger eller forhøjelser af skatter Venstre vil være villig til at acceptere for at sikre, at det rette antal ældreboliger eller plejehjemspladser er til rådighed, sådan at der kan blive tale om et reelt frit valg.

Tove Videbæk (KRF):

Rent spontant vil jeg umiddelbart sige ja til det her forslag. De ældre bør absolut frit kunne vælge, hvor de vil tilbringe deres sidste år.

Problemet er bare, at vi har ikke nok plejehjemspladser. Der er lukket alt for mange plejehjemspladser ned. Man har villet afinstitutionalisere. Man har villet, at folk skulle være længst muligt i eget hjem. De ældre skulle så bare have al den praktiske hjælp og pleje, de havde behov for. Problemet er bare, at det rigtig mange steder ikke fungerer ude i det virkelige liv.

Man har lukket plejehjemspladser og har ikke kunnet følge med med at etablere andre tilbud og med at yde den praktiske hjælp i de-

res eget hjem. Og deres eget hjem er ofte ikke længere et ønsket bosted for den ældre, selv om det er eget hjem. Og det er slet ikke egnet, når den svage ældre bliver så isoleret og ensom og utryg, som mange er blevet i de senere år.

Så er der her i dag også talt om visitering til plejeboliger eller ældreboliger, og den er blevet alt for stram, og derfor er ældre alt for syge og svage, inden de når at komme i plejeboliger.

Ældre, der ønsker at komme på plejehjem, får ofte det lidet opmuntrende svar: Du er ikke dårlig nok til at komme på plejehjem. Det medfører igen, at de i mange tilfælde slet ikke får glæde af mange aktiviteter og sociale tilbud, som kan være disse steder, når de endelig når dertil. Visiteringen bør absolut blødes op, så ældre, som mener, at de ikke længere kan klare sig selv, i højere grad får mulighed for at komme på plejehjem og i plejebolig og i det mindste også skal kunne være med til at vælge.

Plejehjemspladser skal vi have nogle flere af, også gerne private, så der er mening i det frie valg. De ventelister, der findes på trods af den meget stramme visitering, skal vi have udryddet – ikke ved at stramme visiteringen yderligere, som man gør nogle steder, men altså ved at bygge flere plejeboliger. Ventelisterne i sig selv er nemlig med til at skabe utryghed hos de ældre.

Mange plejehjem står i øvrigt i øjeblikket til lukning på grund af, at de ikke lever op til nogle bygningsmæssige regler. Jeg mener, at der er mange andre kvaliteter ved plejehjem, som kan være mere vigtige for de ældre, end om plejehjemmet er en moderne, veludstyret bygning, der kan leve op til alle kravene i diverse tekniske skemaer. Når ældre er ensomme og utrygge og måske kun minimalt selvhjulpne, er det helt andre ting, de prioriterer og vælger – sådan noget som nærhed, socialt samvær og et par hænder til at hjælpe med det praktiske eller stryge over kinden. Det handler om at skabe miljøer, tilpasse ressourcerne efter brugernes behov og ønsker og give dem medindflydelse på, hvor de vil tilbringe deres sidste år.

Vi skal have genskabt trygheden for de ældre og have udryddet den frygt og usikkerhed, som p.t. råder på området rigtig mange steder i landet. Hvis de ældre selv kunne være med til at vælge plejehjem, hvis de selv kunne være med til at vælge, hvor de skulle tilbringe deres sidste år, ja, så tror jeg, det vil gøre dem yderligere trygge, så Kristeligt Folkeparti kan støtte dette forslag.